

คดีหมายเลขดำที่ อ. ๒๔๒๗/๒๕๖๗

ศาลปกครองสูงสุด

คำแถลงการณ์ของตุลาการผู้แถลงคดี (อุทธรณ์คำพิพากษา)

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายและการกระทำละเมิดของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอันเกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมาย

วันที่ ๑๙ เดือน มกราคม พุทธศักราช ๒๕๖๙

ผู้ฟ้องคดี นายชนันท์ ธาตุทอง

ผู้ถูกฟ้องคดี สภามหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ที่ ๑
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ที่ ๒

ผู้อุทธรณ์ ผู้ฟ้องคดีและผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองยื่นอุทธรณ์คำพิพากษาในคดีหมายเลขดำที่ บ. ๔๗/๒๕๖๕ หมายเลขแดงที่ บ. ๓๐/๒๕๖๗ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองนครศรีธรรมราช)

เสนอต่อ ตุลาการศาลปกครองสูงสุด องค์คณะที่ ๔

ตุลาการผู้แถลงคดี (นางพวงมณี อังสถาพร) ได้พิจารณาสำนวนคดีนี้พร้อมทั้งบันทึกของตุลาการเจ้าของสำนวนแล้ว ขอเสนอคำแถลงการณ์ต่อองค์คณะเพื่อประกอบการพิจารณาพิพากษาหรือมีคำสั่ง ดังต่อไปนี้

๑. คดีนี้ผู้ฟ้องคดีและผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองไม่เห็นพ้องด้วยกับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น จึงอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุด ดังนี้

๑.๑ ผู้ฟ้องคดียื่นอุทธรณ์พร้อมคำขอซึ่งมีสาระสำคัญโดยสรุปว่า ในส่วนของข้อสังเกตเกี่ยวกับแนวทางหรือวิธีการดำเนินการให้เป็นไปตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น ที่ให้ผู้มีอำนาจตามกฎหมายดำเนินการคืนสิทธิประโยชน์ที่พึงได้รับตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องให้แก่ผู้ฟ้องคดีเสมือนว่าผู้ฟ้องคดีไม่เคยถูกถอดถอนจากอำนาจและหน้าที่ในตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ตามวาระการดำรงตำแหน่งที่เหลืออยู่ก่อนออกคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ที่ ๘/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๖๕ นั้น เมื่อผู้ฟ้องคดีไม่ได้เงินประจำตำแหน่งอธิการบดี ตำแหน่งประเภทผู้บริหาร เดือนละ ๑๕,๐๐๐ บาท เงินค่าตอบแทนนอกเหนือจากเงินเดือน เดือนละ ๑๕,๐๐๐ บาท เงินค่าตอบแทนหมาจ่าแทน

การจัดหารถประจำตำแหน่ง เดือนละ ๓๑,๘๐๐ บาท รวมทั้งสิ้นเดือนละ ๖๑,๘๐๐ บาท ตั้งแต่วันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๖๓ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ฟ้องคดีถูกสั่งพักการปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ถึงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๖๕ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ฟ้องคดีถูกถอดถอนจากอำนาจและหน้าที่ในตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ผู้ฟ้องคดีจึงต้องได้รับการคืนเงินดังกล่าวอันเป็นสิทธิประโยชน์ที่พึงได้รับตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง ตั้งแต่วันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๖๓ ถึงวันที่ ๑๕ เมษายน ๒๕๖๕ อันเป็นวันครบวาระการดำรงตำแหน่งอธิการบดี อีกทั้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เจตนากลั่นแกล้งผู้ฟ้องคดี โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต้องการถอดถอนผู้ฟ้องคดีก่อนครบวาระการดำรงตำแหน่งเพียงไม่กี่วัน ตามที่ได้วางแผนไว้ เห็นได้จากการดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการตามคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ลับ ที่ ๒๑/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๖๓ ใช้เวลา ๓๒๗ วัน มีการแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีผู้ฟ้องคดี จำนวนสองครั้ง และแต่งตั้งคณะกรรมการสรุปผลการสอบข้อเท็จจริงของผู้ฟ้องคดีจากคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงทั้งสองชุด เพื่อเสนอผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณา และมีการเพิ่มเรื่องให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงผู้ฟ้องคดีอีกสองครั้ง แล้วรอพิจารณารายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสรุปผลการสอบข้อเท็จจริง ฯ ไว้ก่อน รวมทั้งไม่จัดให้มีเหตุผลในการออกคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ที่ ๘/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๖๕ นอกจากนี้ นายวิชัย แหวนเพชร นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช และนายสมปอง รักษาธรรม เลขาธิการสภามหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ได้ทราบข้อเท็จจริงในเรื่องที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๖๕ (วาระลับ) เมื่อวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๖๕ ได้พิจารณา รับฟังข้อเท็จจริงจากพยานหลักฐานของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง ตามคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ลับ ที่ ๓๔/๒๕๖๔ และ ที่ ๓๕/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ โดยยังไม่ได้ให้ผู้ฟ้องคดีมีโอกาที่จะทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอ และมีโอกาสโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐาน แต่ไม่ได้หักท้วงการบรรจุวาระการถอดถอนผู้ฟ้องคดีออกจากตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ในการประชุมสภามหาวิทยาลัย ครั้งที่ ๕/๒๕๖๕ (นัดพิเศษ) วาระลับ เมื่อวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๖๕ เวลา ๐๙.๐๐ น. ถือว่ามีเจตนากลั่นแกล้งผู้ฟ้องคดี มีอคติ และไม่มีความเป็นกลาง อันเป็นการต้องห้ามมิให้พิจารณาทางปกครองตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ทั้งการที่คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง ตามคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ลับ ที่ ๓๔/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงตามการร้องเรียน โดยไม่ได้ให้โอกาสผู้ฟ้องคดีรับทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอ และมีโอกาสโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐาน ย่อมถือว่าต้องห้ามมิให้พิจารณาทางปกครองตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวเช่นกัน การประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ครั้งที่ ๕/๒๕๖๕ (นัดพิเศษ) วาระลับ วันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๖๕ จึงประกอบด้วยกรรมการสภามหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ที่มีลักษณะซึ่งมีสภาพร้ายแรง อันอาจทำให้การพิจารณาทางปกครองไม่เป็นกลาง ต้องห้ามมิให้พิจารณาทางปกครองตามบทบัญญัติ

ดังกล่าว คำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ที่ ๘/๒๕๖๕ เรื่อง ถอดถอนอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๖๕ ที่ออกตามมติดังกล่าวจึงเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย การที่ศาลปกครองชั้นต้นไม่ได้นำพฤติการณ์ดังกล่าวมาพิจารณา กำหนดค่าสินไหมทดแทนให้กับผู้ฟ้องคดี จึงไม่เป็นธรรมแก่ผู้ฟ้องคดี สำหรับกรณีที่ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง ตามคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชลับ ที่ ๓๕/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ได้ให้ผู้ฟ้องคดีมีโอกาที่จะทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสโต้แย้งแสดงพยานหลักฐานของตนแล้ว ตามมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ศาลไม่ได้มีการนำข้อเท็จจริงที่ว่า ก่อนที่ผู้ฟ้องคดีจะมีหนังสือ ลงวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๕ ถึงประธานกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง ขอปฏิเสธทุกข้อกล่าวหา ไม่เข้าประชุมและไม่ประสงค์ที่จะนำพยานหลักฐานมาโต้แย้งในชั้นนี้นั้น ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๖๕ ถึงประธานกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง ขอให้จัดส่งสำเนาเอกสารเรื่องร้องเรียนกรณีดังกล่าวที่มีการลงทะเบียนรับเอกสารของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้แก่ผู้ฟ้องคดี และต่อมา ประธานกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๖๕ แจ้งว่า เอกสารดังกล่าวอยู่ในระหว่างการตรวจสอบข้อเท็จจริงและการตรวจสอบข้อเท็จจริงยังไม่แล้วเสร็จ อันเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่อาจเปิดเผยได้เนื่องจากการเปิดเผยอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ในการตรวจสอบข้อเท็จจริง ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้งเอกสารดังกล่าวไม่ได้อยู่ในความครอบครองของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง เมื่อคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงปฏิเสธไม่ส่งสำเนาเอกสาร และไม่ได้สรุปข้อเท็จจริงที่ได้จากการตรวจสอบข้อเท็จจริงให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ประกอบกับหนังสือประธานกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๖๕ เพียงแต่ให้ผู้ฟ้องคดีได้ชี้แจงข้อเท็จจริงในประเด็นต่าง ๆ และการเชิญให้ผู้ฟ้องคดีเข้าร่วมประชุมก็เพื่อให้ถ้อยคำในฐานะพยาน มิได้เชิญเข้าร่วมประชุมเพื่อรับทราบสรุปข้อเท็จจริงแต่อย่างใด กรณีถือไม่ได้ว่าคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงได้ให้ผู้ฟ้องคดีมีโอกาที่จะทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอ ตามมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ แม้ผู้ฟ้องคดีจะได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๖๕ ถึงประธานกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง ขอปฏิเสธทุกข้อกล่าวหาและไม่ประสงค์ที่จะนำพยานหลักฐานโต้แย้งในชั้นนี้ก็ เป็นหน้าที่ตามกฎหมายของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงที่ต้องดำเนินการให้ผู้ฟ้องคดีมีโอกาได้รับทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอ การพิจารณาทางปกครองของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงดังกล่าวจึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษาหรือมีคำสั่งแก้คำพิพากษาศาลปกครองชั้นต้น เป็นให้ผู้มีอำนาจตามกฎหมายดำเนินการคืนสิทธิประโยชน์ที่พึงได้รับตามกฎหมาย และระเบียบที่เกี่ยวข้องให้แก่ผู้ฟ้องคดี ตั้งแต่วันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๖๓ ถึงวันที่ ๑๕ เมษายน ๒๕๖๕

๑.๒ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ยื่นอุทธรณ์พร้อมคำขอ ซึ่งมีสาระสำคัญโดยสรุปว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับเรื่องร้องเรียนกล่าวหาผู้ฟ้องคดีหลายกรณี เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่หรือบริหารงานโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย และได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการ ตรวจสอบข้อเท็จจริง จำนวน ๔ ชุด ทำหน้าที่แสวงหาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับกรณีดังกล่าว ประกอบ การพิจารณาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่าผู้ฟ้องคดีมีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือบกพร่องต่อหน้าที่หรือ หย่อนความสามารถ ตามมาตรา ๓๐ (๓) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ ที่จะเป็นเหตุให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ลงมติถอดถอนผู้ฟ้องคดีออกจากตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัย ราชภัฏนครศรีธรรมราช และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๖๕ (นัดพิเศษ) วาระลับ เมื่อวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๖๕ ได้มีการพิจารณาจากรายงานข้อเท็จจริงของคณะกรรมการตรวจสอบ ข้อเท็จจริงทุกชุด มิใช่เฉพาะรายงานข้อเท็จจริงของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง ตามคำสั่ง มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ลับ ที่ ๓๔/๒๕๖๔ และ ที่ ๓๕/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ เท่านั้น รวมทั้งปรากฏข้อเท็จจริงในการให้โอกาสผู้ฟ้องคดีได้รับทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอ และมีโอกาสได้โต้แย้งแสดงพยานหลักฐานของตน ตามที่ปรากฏในคำให้การของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสอง และในการพิจารณาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๖๕ (วาระลับ) เมื่อวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๖๕ ก็ได้มีมติให้มีหนังสือถึงผู้ฟ้องคดีเพื่อรับทราบ และได้ชี้แจงข้อเท็จจริงและโต้แย้ง แสดงพยานหลักฐานของตน เพื่อนำมาประกอบการพิจารณาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุม ครั้งที่ ๕/๒๕๖๕ (นัดพิเศษ) วาระลับ ในวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๖๕ โดยส่งหนังสือถึงผู้ฟ้องคดี ทางไปรษณีย์แบบ EMS และอีเมล ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองได้พยายามติดต่อ ส่งเอกสาร แจ้งข้อความให้ผู้ฟ้องคดีได้รับทราบถึงเจตนาที่จะให้ผู้ฟ้องคดีเข้ามาชี้แจงข้อเท็จจริง และโต้แย้งพยานหลักฐานของตน หรือหากผู้ฟ้องคดีไม่สะดวกหรือไม่อาจเตรียมการได้ทัน ตามระยะเวลาที่ได้นัดหมายไว้และหากมีความประสงค์จะใช้สิทธิของตนโดยสุจริตก็สามารถแสดง เจตนา/ความประสงค์ในการขอขยายระยะเวลาหรือเลื่อนวันในการเข้าชี้แจงข้อเท็จจริงได้ อีกทั้ง เป็นการผิดกติวสัยที่ไม่สามารถติดต่อผู้ฟ้องคดีได้เลยไม่ว่าช่องทางใดช่องทางหนึ่ง หรือ โดยวิญญูชนทั่วไปจะไม่สนใจหรือตั้งใจที่จะเปิดอ่านข้อความ ข่าวสารที่มีผู้ใดคนหนึ่งส่งให้ตน ซึ่งอาจคาดหมายหรือคาดเดาได้ว่าเป็นกิจธุระ หรือพยายามติดต่อกลับในภายหลัง แต่ผู้ฟ้องคดี ได้หายเงียบไปไม่สามารถติดต่อได้เลย ส่วนการพิจารณาของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง ตามคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ลับ ที่ ๓๕/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ที่ได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงตามที่มีการร้องเรียนจากคลิปวิดีโอและสอบปากคำพยาน อันเป็นกรณีที่ปรากฏทั้งภาพและเสียงชัดเจน ซึ่งเผยแพร่ในรูปแบบสาธารณะทางสื่อออนไลน์ ที่ได้ปรากฏถ้อยคำของผู้ฟ้องคดีแสดงหรือพูดตามที่ปรากฏในคลิปวิดีโอดังกล่าว เป็นข้อเท็จจริง ที่ผู้ฟ้องคดีทราบดีอยู่แล้ว การสอบปากคำพยานบุคคลและพยานเอกสารเป็นการตรวจสอบ ในสิ่งที่ผู้ฟ้องคดีได้กล่าวอ้างในคลิปว่ามีข้อเท็จจริงอย่างไร แม้ว่าการพิจารณาของคณะกรรมการ ตรวจสอบข้อเท็จจริงดังกล่าวจะไม่ได้ให้โอกาสผู้ฟ้องคดีได้ทราบข้อเท็จจริงจากการตรวจสอบ คลิปทั้งหมดและไม่ได้ให้โอกาสผู้ฟ้องคดีได้โต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตน ตามมาตรา ๓๐

วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ตามที่ศาลปกครอง
ชั้นต้นวินิจฉัย ก็ได้ทำให้การพิจารณาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ได้พิจารณาจากผลการตรวจสอบ
ข้อเท็จจริงของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงคณะอื่นที่ได้ดำเนินการเสร็จไปซึ่งชอบ
ด้วยกฎหมายต้องเสียไปด้วย มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ถอดถอนผู้ฟ้องคดีให้พ้นจากอำนาจ
และหน้าที่ในตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชจึงยังคงชอบด้วยกฎหมาย
นอกจากนี้ กฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติ
ราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ข้อ ๑ ในส่วนของการให้พ้นจากตำแหน่งนั้น เมื่อพิจารณาจาก
ตัวบทกฎหมาย ที่มา เหตุผลของการออกกฎกระทรวงหรือแนวคำวินิจฉัยอื่นใดแล้ว ไม่พบว่า
การให้พ้นจากตำแหน่งดังกล่าวเป็นกรณีการพ้นจากตำแหน่งเป็นการชั่วคราว หรือเป็นการพ้น
จากตำแหน่งเป็นการถาวรและเด็ดขาด อีกทั้ง ในตัวบทกฎหมายก็ไม่ได้ระบุไว้ จึงเข้าใจตีความได้
อย่างกว้างว่าหมายความว่าความรวมถึงการพ้นจากตำแหน่งในทุกกรณี ในส่วนของผู้ฟ้องคดี แม้ว่า
จะพ้นจากตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ซึ่งเป็นตำแหน่งประเภหผู้บริหาร
ตามมาตรา ๑๘ (ข) (๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา
พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๕๑ แต่ผู้ฟ้องคดียังคงเป็นข้าราชการ
พลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และดำรงตำแหน่งวิชาการ ในตำแหน่ง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ซึ่งทำหน้าที่สอนและวิจัย ตามมาตรา ๑๘ (ก) (๓) แห่งพระราชบัญญัติ
ดังกล่าว และได้พ้นจากราชการเนื่องจากมีอายุครบ ๖๐ ปี บริบูรณ์ ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๖
ตามประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช เรื่อง ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา
พ้นจากราชการ เนื่องจากมีอายุครบ ๖๐ ปี บริบูรณ์ ลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๖๖ การปฏิบัติหน้าที่
ตามขั้นตอนต่าง ๆ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว และไม่เป็นการกระทำละเมิด
ต่อผู้ฟ้องคดี

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครอง
ชั้นต้น เป็นให้ยกฟ้อง

๒. ตุลาการผู้แถลงคดีได้ตรวจพิจารณาสำนวนคดีของศาลปกครองชั้นต้น คำอุทธรณ์
ของผู้ฟ้องคดีและผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสอง คำแก้อุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีและผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสอง รวมทั้ง
เอกสารอื่น ๆ ในสำนวนคดีด้วยแล้ว

๓. ตุลาการผู้แถลงคดีได้ตรวจพิจารณาบทกฎหมายและกฎที่สำคัญดังต่อไปนี้
ประกอบด้วยแล้ว

- (๑) พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒
- (๒) พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗
- (๓) ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
- (๔) พระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙
- (๕) พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙

(๖) กฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙

(๗) ระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓

๔. เมื่อพิจารณาคำฟ้อง คำให้การ คำคัดค้านคำให้การ คำให้การเพิ่มเติม คำอุทธรณ์ คำแก้อุทธรณ์และเอกสารอื่นในสำนวนคดีแล้ว คดีนี้ตุลาการผู้แถลงคดีฟังข้อเท็จจริงได้ว่า ขณะผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ผู้ร้องเรียนเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยนายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช จึงได้มีคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ที่ ๗/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับกรณีดังกล่าว จากนั้นคณะกรรมการได้รายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๖๒ เสนอต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และในระหว่างนั้น ยังมีการร้องเรียนเกี่ยวกับการบริหารงานของผู้ฟ้องคดีต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และสำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๖๓ ได้พิจารณาเรื่องแล้ว มีมติให้ผู้ฟ้องคดีพักการปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ตั้งแต่วันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๖๓ เป็นต้นไป จนกว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะมีมติเป็นอย่างอื่น และแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชจึงได้มีคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ที่ ๑๒/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๖๓ ให้ผู้ฟ้องคดีพักการปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งอธิการบดี และมีคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ลับ ที่ ๒๑/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๖๓ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับกรณีร้องเรียนนั้น อีกคณะหนึ่ง (ชุดที่ ๒) และคณะกรรมการได้รายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง ลงวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๖๔ เสนอต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๖๔ พิจารณารายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงทั้งสองชุดแล้วเห็นว่า มีประเด็นในการตรวจสอบข้อเท็จจริงครั้งที่ ๑ จำนวน ๒๐ ประเด็น และการตรวจสอบข้อเท็จจริงครั้งที่ ๒ จำนวน ๑๙ ประเด็น ๒๖ เรื่อง จึงมีมติแต่งตั้งคณะกรรมการสรุปผลการสอบข้อเท็จจริงของผู้ฟ้องคดีจากคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงทั้ง ๒ ชุด นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชจึงได้มีคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ที่ ๒๖/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๖๔ แต่งตั้งคณะกรรมการตามมติดังกล่าวของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และคณะกรรมการได้รายงานการสรุปผลการสอบข้อเท็จจริง ลงวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๖๔ เสนอต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๑๓/๒๕๖๔ นัดพิเศษ (วาระลับ) เมื่อวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ มีมติแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง กรณีผู้ฟ้องคดีถ่ายทอดคลิปวิดีโอผ่านเฟซบุ๊ก ส่วนตัวส่งผลต่อชื่อเสียงและภาพลักษณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และกรณีการจ้างดำเนินการเกี่ยวกับเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งนายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชได้มี

คำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ลับ ที่ ๓๔/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ และคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ลับ ที่ ๓๕/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง ตามมติดังกล่าวของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ (ชุดที่ ๓ และชุดที่ ๔) จากนั้น ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๖๕ (วาระลับ) เมื่อวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๖๕ ได้พิจารณารายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริง ลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๖๕ และ ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๕ ของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง ชุดที่ ๓ และชุดที่ ๔ ตามลำดับ แล้วมีมติรับทราบรายงานดังกล่าว พร้อมทั้งเห็นชอบให้บรรจวาระการถอดถอนผู้ฟ้องคดีออกจากตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช เพื่อพิจารณาในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๖๕ (นัดพิเศษ) วันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๖๕ เวลา ๙.๐๐ นาฬิกา และให้มีหนังสือแจ้งผู้ฟ้องคดีเพื่อรับทราบ และชี้แจงข้อเท็จจริงและโต้แย้งแสดงพยานหลักฐาน โดยส่งหนังสือถึงผู้ฟ้องคดีทางไปรษณีย์ และอีเมลโดยด่วน และต่อมา ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๖๕ (นัดพิเศษ) วาระลับ เมื่อวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๖๕ พิจารณารายงานการสรุปผลการสอบข้อเท็จจริง ลงวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๖๔ ของคณะกรรมการสรุปผลการสอบข้อเท็จจริง ฯ ซึ่งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง ชุดที่ ๑ และชุดที่ ๒ มีความเห็นว่า การกระทำของผู้ฟ้องคดีเป็นการประพฤติดูเลียมเสียโดยมี พฤติการณ์ไม่เหมาะสม บกพร่องต่อหน้าที่โดยไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ และแบบแผน ของทางราชการ และเป็นการหย่อนความสามารถ อันเป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาให้ออกจากตำแหน่งอธิการบดีได้ ตามมาตรา ๓๐ วรรคสอง (๓) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย ราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบรายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริง ลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๖๕ ของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง ชุดที่ ๓ ซึ่งมีความเห็นว่า การกระทำของผู้ฟ้องคดีอาจเป็น การกระทำความผิดทางอาญาฐานหมิ่นประมาท ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๒๖ และ มาตรา ๓๒๘ และพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๑๔ ถือว่าผู้ฟ้องคดีได้กระทำการเข้าข่ายมีความประพฤติดูเลียมเสีย และ รายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริง ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๕ ของคณะกรรมการตรวจสอบ ข้อเท็จจริง ชุดที่ ๔ มีความเห็นว่า งานปรับปรุงระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตไร้สายภายใน มหาวิทยาลัย จำนวน ๑ ระบบ และงานจ้างติดตั้งโครงข่ายอินเทอร์เน็ตสำหรับหอพักนักศึกษา จำนวน ๑ ระบบ ไม่ปรากฏอยู่ในแผนปฏิบัติราชการ/จัดทำคำขอตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปี แต่ได้มีการดำเนินการจ้างไปก่อน ถือเป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยการ จัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐ ข้อ ๑๑ อันเป็นความผิดตามมาตรา ๓๙ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ถือว่า การกระทำของผู้ฟ้องคดีจึงเข้าข่ายมีความประพฤติดูเลียมเสียและบกพร่องต่อหน้าที่ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีมติเห็นชอบให้ถอดถอนผู้ฟ้องคดีออกจากตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ตั้งแต่วันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๖๕ เป็นต้นไป และให้ยกเลิกคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ที่ ๑๒/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๖๓ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีพักการปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่ง อธิการบดี จากนั้น นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชจึงได้มีคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏ

นครศรีธรรมราช ที่ ๘/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๖๕ ถอดถอนผู้ฟ้องคดีพ้นจากอำนาจและหน้าที่ในตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ตั้งแต่วันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๖๕ เป็นต้นไป ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมายื่นฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น ต่อมา ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๖๕ (นัดพิเศษ) วาระลับ ลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๖๕ ที่มีมติถอดถอนผู้ฟ้องคดีออกจากตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชและเพิกถอนคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ที่ ๘/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๖๕ ที่ถอดถอนผู้ฟ้องคดีพ้นจากอำนาจและหน้าที่ในตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช โดยให้มีผลย้อนหลังไปถึงวันที่มีมติและคำสั่งดังกล่าว และให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ชดใช้เงินจำนวน ๕๐,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๓ ต่อปีของต้นเงินดังกล่าว หรืออัตราดอกเบี้ยใหม่ที่กระทรวงการคลังปรับเปลี่ยนโดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกาซึ่งออกตามความในมาตรา ๗ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละ ๒ ต่อปี นับแต่วันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่ผู้ฟ้องคดี โดยให้ชำระให้แล้วเสร็จภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่คดีถึงที่สุด และให้คืนค่าธรรมเนียมศาลบางส่วนตามส่วนแห่งการชนะคดีให้แก่ผู้ฟ้องคดี ส่วนคำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก โดยมีข้อสังเกตเกี่ยวกับแนวทางหรือวิธีการดำเนินการให้เป็นไปตามคำพิพากษา ให้ผู้มีอำนาจตามกฎหมายดำเนินการคืนสิทธิประโยชน์ที่พึงได้รับตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องให้แก่ผู้ฟ้องคดี เสมือนว่าผู้ฟ้องคดีไม่เคยถูกถอดถอนจากอำนาจและหน้าที่ในตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ตามวาระการดำรงตำแหน่งที่เหลืออยู่ ก่อนออกคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ที่ ๘/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๖๕ ผู้ฟ้องคดีและผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองไม่เห็นพ้องด้วยกับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น จึงอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุดเป็นคดีนี้

๕. ตุลาการผู้แถลงคดีเห็นว่า คดีนี้มีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยพร้อมด้วยเหตุผลในการวินิจฉัยในประเด็นต่างๆ ดังนี้

(๑) ประเด็นเกี่ยวกับเขตอำนาจศาลและเงื่อนไขในการอุทธรณ์

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า คดีนี้เป็นคดีพิพาทตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๑) และ (๓) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ศาลปกครองชั้นต้นมีคำพิพากษาเมื่อ ๑๑ กันยายน ๒๕๖๗ จึงครบกำหนดเวลายื่นอุทธรณ์ในวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๖๗ ผู้ฟ้องคดียื่นอุทธรณ์โต้แย้งคัดค้านคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นต่อเจ้าพนักงานของศาลเมื่อวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๖๗ ส่วนผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองยื่นอุทธรณ์โต้แย้งคัดค้านคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นทางระบบงานคดีปกครองอิเล็กทรอนิกส์เมื่อวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๖๗ คดีจึงอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครองสูงสุด ตามมาตรา ๑๑ (๔) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว โดยเป็นการยื่นอุทธรณ์ภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ได้มีคำพิพากษา ตามมาตรา ๗๓ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ประกอบกับคำอุทธรณ์มีรายการครบถ้วนตามข้อ ๑๐๑ แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด

ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ชำระค่าธรรมเนียมศาลครบถ้วนแล้ว ศาลปกครองสูงสุดจึงรับคำอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีและผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองไว้พิจารณาได้

(๒) ประเด็นที่เป็นเนื้อหาของอุทธรณ์

คดีมีประเด็นต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีและผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองว่า มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๖๕ (นัดพิเศษ) วาระลับ ลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๖๕ และคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ที่ ๘/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๖๕ ที่ให้ถอดถอนผู้ฟ้องคดีพ้นจากอำนาจและหน้าที่ในตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ และเป็นการละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีหรือไม่ หากเป็นการกระทำละเมิด ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดีหรือไม่ เพียงใด

มีปัญหาที่ต้องพิจารณาก่อนว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้โอกาสผู้ฟ้องคดีได้ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตนก่อนมีมติและคำสั่งพิพากษา หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๑๘ บัญญัติว่า สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจและหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของมหาวิทยาลัย และโดยเฉพาะให้มีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้ (๑) .... (๘) พิจารณาเสนอเรื่องเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งและถอดถอนนายกสภามหาวิทยาลัย ... อธิการบดี ... มาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า อธิการบดีมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และจะทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันมิได้ วรรคสอง บัญญัติว่า นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวรรคหนึ่ง อธิการบดีพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ (๑) ... (๓) สภามหาวิทยาลัยให้ออกเพราะมีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือบกพร่องต่อหน้าที่หรือหย่อนความสามารถ ... พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๓ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า วิธีปฏิบัติราชการทางปกครองตามกฎหมายต่าง ๆ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่ในกรณีที่กฎหมายใดกำหนดวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองเรื่องใดไว้โดยเฉพาะและมีหลักเกณฑ์ที่ประกันความเป็นธรรมหรือมีมาตรฐานในการปฏิบัติราชการไม่ต่ำกว่าหลักเกณฑ์ที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ มาตรา ๕ บัญญัติว่า ในพระราชบัญญัตินี้ ... “คำสั่งทางปกครอง” หมายความว่า (๑) การใช้อำนาจตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ที่มีผลเป็นการสร้างนิติสัมพันธ์ขึ้นระหว่างบุคคลในอันที่จะก่อ เปลี่ยนแปลง โอน สงวน ระวัง หรือมีผลกระทบต่องานภาพของสิทธิหรือหน้าที่ของบุคคล ไม่ว่าจะเป็นการถาวรหรือชั่วคราว เช่น การสั่งการ การอนุญาต การอนุมัติ การวินิจฉัยอุทธรณ์ การรับรอง และการรับจดทะเบียน แต่ไม่หมายความรวมถึงการออกกฎ ... มาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ในกรณีที่คำสั่งทางปกครองอาจกระทบถึงสิทธิของคู่กรณี เจ้าหน้าที่ต้องให้คู่กรณีมีโอกาสดำเนินการข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตน วรรคสอง บัญญัติว่า ความในวรรคหนึ่งมิให้นำมาใช้บังคับในกรณีดังต่อไปนี้ เว้นแต่เจ้าหน้าที่ที่จะเห็นสมควรปฏิบัติเป็นอย่างอื่น (๑) ... (๖) กรณีอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง มาตรา ๖๙ วรรคสอง บัญญัติว่า

การแจ้งเป็นหนังสือให้ส่งหนังสือแจ้งต่อผู้นั้น หรือถ้าได้ส่งไปยังผู้มีอำนาจของผู้นั้นก็ให้ถือว่าได้รับแจ้งตั้งแต่วันที่ไปถึง วรรคสาม บัญญัติว่า ในการดำเนินการเรื่องใดที่มีการให้ที่อยู่ไว้กับเจ้าหน้าที่ไว้แล้ว การแจ้งไปยังที่อยู่ดังกล่าวให้ถือว่าเป็นการแจ้งไปยังผู้มีอำนาจของผู้นั้นแล้ว มาตรา ๗๑ บัญญัติว่า การแจ้งโดยวิธีส่งทางไปรษณีย์ตอบรับให้ถือว่าได้รับแจ้งเมื่อครบกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันส่งสำหรับกรณีภายในประเทศ ... เว้นแต่จะมีการพิสูจน์ได้ว่าไม่มีการได้รับหรือได้รับก่อนหรือหลังจากวันนั้น และกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ กำหนดว่า ให้คำสั่งทางปกครองในกรณีดังต่อไปนี้ เป็นคำสั่งทางปกครองตามมาตรา ๓๐ วรรคสอง (๖) (๑) การบรรจุ การแต่งตั้ง การเลื่อนขั้นเงินเดือน การสั่งพักงาน หรือสั่งให้ออกจากงานไว้ก่อน หรือการให้พ้นจากตำแหน่ง ...

โดยที่มติและคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากอำนาจและหน้าที่ในตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช เป็นกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ใช้อำนาจตามมาตรา ๑๘ (๘) และมาตรา ๓๐ วรรคสอง (๓) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ มีผลกระทบต่อสิทธิของผู้ฟ้องคดี ทำให้ต้องพ้นจากการดำรงตำแหน่งอธิการบดี คำสั่งดังกล่าวจึงเป็นคำสั่งทางปกครองตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และไม่ปรากฏว่าพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ ได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการให้อธิการบดีพ้นจากตำแหน่งเพื่อให้สภามหาวิทยาลัยถือปฏิบัติไว้เป็นการเฉพาะ จึงเป็นกรณีที่กฎหมายเฉพาะมิได้มีหลักเกณฑ์ที่ประกันความเป็นธรรมหรือมีมาตรฐานในการปฏิบัติราชการไม่ต่ำกว่าหลักเกณฑ์ที่กำหนดในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ดังนั้น ก่อนมีมติและคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากอำนาจและหน้าที่ในตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงต้องดำเนินการตามมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว โดยให้ผู้ฟ้องคดีมีโอกาสที่จะได้ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตน ตามหลักการรับฟังคู่กรณี ซึ่งกำหนดให้เจ้าหน้าที่ต้องรับฟังคู่กรณีก่อนออกคำสั่งทางปกครอง อีกทั้งมติและคำสั่งดังกล่าวไม่เข้าลักษณะเป็นการให้พ้นจากตำแหน่งอันเป็นข้อยกเว้นที่ไม่ต้องให้โอกาสผู้ฟ้องคดีทราบข้อเท็จจริงและโต้แย้งแสดงพยานหลักฐานตาม (๑) ของกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ แต่อย่างใด (มติที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ครั้งที่ ๒๒/๒๕๖๕ วันพุธที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๖๕) คดีนี้ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ขณะผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ถูกร้องเรียนเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่หรือบริหารงานโดยมิชอบด้วยกฎหมายในหลายกรณี และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้พิจารณาเรื่องร้องเรียนแล้วจึงมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง รวม ๔ ชุด เพื่อตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าวแต่ละกรณีแต่ละเรื่อง และในการพิจารณาของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงทั้ง ๔ ชุด ได้แก่ (๑) คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง ตามคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชที่ ๗/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ (ชุดที่ ๑) ได้ตรวจสอบข้อเท็จจริง

กรณีนักศึกษาโรงเรียนการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ฟ้องคดี รวม ๑๓ ประเด็น และกรณีมีผู้ร้องเรียนเพิ่มเติมอีก ๗ ประเด็น รวม ๒๐ ประเด็น ตามรายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริง ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๖๒ คณะกรรมการดังกล่าวได้มีการรวบรวมพยานหลักฐานและส่งสรุปข้อเท็จจริง พร้อมทั้งแจ้งสิทธิโต้แย้งแสดงพยานหลักฐานให้ผู้ฟ้องคดีทราบ โดยผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๖๒ ชี้แจงข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าวต่อคณะกรรมการแล้ว (เอกสารในสำนวนคดี ศาลปกครองชั้นต้น อันดับที่ ๒๒/๙๓ ถึง ๒๒/๑๐๔) (๒) คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง ตามคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชที่ ๒๑/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๖๓ (ชุดที่ ๒) ตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีผู้ฟ้องคดีถูกร้องเรียนเกี่ยวกับการบริหารงาน รวม ๑๙ ประเด็น ตามรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง ลงวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๖๔ ได้มีการรวบรวมพยานหลักฐานและส่งสรุปข้อเท็จจริง พร้อมทั้งแจ้งสิทธิโต้แย้งแสดงพยานหลักฐานให้ผู้ฟ้องคดีทราบ แต่ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือ ลงวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๖๔ แจ้งปฏิเสธทุกข้อกล่าวหาและไม่ประสงค์จะนำพยานหลักฐานมาโต้แย้งในชั้นนี้ หากมีการดำเนินการทางวินัยก็จะต่อสู่ในชั้นกรรมการสอบสวนทางวินัย และหากเป็นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายจะใช้สิทธิทางศาลต่อไป (เอกสารในสำนวนคดีศาลปกครองชั้นต้น อันดับที่ ๒๒/๖๖๒) (๓) คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง ตามคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ลับ ที่ ๓๔/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ (ชุดที่ ๓) ตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีผู้ฟ้องคดีถ่ายทอดคลิปวิดีโอผ่านเฟซบุ๊กส่วนตัวส่งผลต่อชื่อเสียงและภาพลักษณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามรายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริง ลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๖๕ ในชั้นการตรวจสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการดังกล่าวไม่ปรากฏว่าได้มีการรวบรวมพยานหลักฐานและส่งสรุปข้อเท็จจริง พร้อมทั้งแจ้งสิทธิโต้แย้งแสดงพยานหลักฐานให้ผู้ฟ้องคดีทราบ และ (๔) คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง ตามคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ลับ ที่ ๓๕/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ (ชุดที่ ๔) ตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีการจ้างดำเนินการเกี่ยวกับเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามรายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริง ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๕ คณะกรรมการดังกล่าวได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๖๕ ให้ผู้ฟ้องคดีชี้แจงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการจ้างดังกล่าว พร้อมส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง และเชิญประชุมในวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๕ (เอกสารในสำนวนคดีศาลปกครองชั้นต้น อันดับที่ ๒๒/๓๔๖ ถึง ๒๒/๓๔๗) แต่ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือ ลงวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๕ แจ้งปฏิเสธทุกข้อกล่าวหา และไม่ประสงค์จะนำพยานหลักฐานมาโต้แย้งในชั้นนี้ หากมีการดำเนินการทางวินัยก็จะต่อสู่ในชั้นกรรมการสอบสวนทางวินัย และหากเป็นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายจะใช้สิทธิทางศาลต่อไป (เอกสารในสำนวนคดีศาลปกครองชั้นต้น อันดับที่ ๒๒/๓๕๐) อย่างไรก็ตาม ก่อนที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะพิจารณาเพื่อมีมติและคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากอำนาจและหน้าที่ในตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ปรากฏข้อเท็จจริงตามรายงานการประชุมผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ครั้งที่ ๔/๒๕๖๕ (วาระลับ) เมื่อวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๖๕ และรายงานการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๖๕ (นัดพิเศษ) วาระลับ เมื่อวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๖๕ ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีมติให้มีหนังสือถึงผู้ฟ้องคดีเพื่อรับทราบ

ชี้แจงข้อเท็จจริง และได้แย้งแสดงพยานหลักฐานของตน เพื่อนำมาประกอบในการประชุม ครั้งที่ ๕/๒๕๖๕ (นัดพิเศษ) วาระลับ ในวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๖๕ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มี หนังสือ ลงวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๖๕ มีเนื้อหาสาระโดยสรุปว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับเรื่องร้องเรียน เกี่ยวกับการบริหารงานและการปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ของผู้ฟ้องคดี โดยผู้ร้องเรียนได้ร้องเรียนว่า ๑. มีพฤติกรรมลู่แก่อำนาจ ขาดธรรมาภิบาลในการบริหาร กิจการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งนำไปสู่การมีคำสั่งพักการปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งอธิการบดี ของผู้ฟ้องคดี เมื่อวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๖๓ และเรื่องร้องเรียนเกี่ยวเนื่องหลังมีคำสั่งดังกล่าว ๒. กรณีที่มีการร้องเรียนว่าผู้ฟ้องคดีได้กระทำการโดยเผยแพร่ข้อมูลบิดเบือนข้อเท็จจริงผ่าน สื่อออนไลน์จากการถ่ายทอดคลิปวิดีโอผ่านเฟซบุ๊กส่วนตัว ส่งผลกระทบต่อชื่อเสียงและ ภาพลักษณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และเจ้าหน้าที่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง และ ๓. กรณี เรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการดำเนินการเกี่ยวกับเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ กับ บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) ที่ไม่ได้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการจัดซื้อจัดจ้างและ การบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐ และระเบียบ กฎหมายที่เกี่ยวข้องนั้น เพื่อให้เกิดความเป็นธรรม แก่ทุกฝ่าย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงเชิญผู้ฟ้องคดีเข้ารับทราบข้อเท็จจริง และให้ผู้ฟ้องคดีได้ชี้แจง ข้อเท็จจริง และได้แย้งแสดงพยานหลักฐานต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๖๕ หากผู้ฟ้องคดีไม่มาจะถือว่าไม่ประสงค์จะชี้แจงข้อเท็จจริง ซึ่งเห็นได้ว่า ข้อความตามหนังสือ ลงวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๖๕ แสดงถึงการให้โอกาสผู้ฟ้องคดีที่จะได้รับทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับกรณีร้องเรียนว่า ผู้ฟ้องคดีมีพฤติกรรมลู่แก่อำนาจ ขาดธรรมาภิบาลในการบริหารกิจการ ผู้ฟ้องคดีถ่ายทอดคลิปวิดีโอ ผ่านเฟซบุ๊กส่วนตัวอันส่งผลต่อชื่อเสียงและภาพลักษณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และการจ้าง ดำเนินการเกี่ยวกับเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่ชอบ เพื่อให้มีโอกาสชี้แจง ข้อเท็จจริง และได้แย้งแสดงพยานหลักฐานแล้ว และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้จัดส่งหนังสือดังกล่าว เพื่อแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ดังต่อไปนี้ (๑) เมื่อวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๖๕ ส่งด้วยวิธีการส่งไปรษณีย์ ลงทะเบียนตอบรับ แบบด่วนพิเศษ (EMS) ไปยังภูมิลำเนาของผู้ฟ้องคดี คือ บ้านเลขที่ ๖๒/๑ ถนนศรีธรรมราช ตำบลในเมือง อำเภอเมืองนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช แต่ไปรษณีย์ นำจ่ายไม่สำเร็จ เนื่องจากบ้านปิด (๒) วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๕ นำส่งโดยเจ้าหน้าที่ของ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไปยังคณะครุศาสตร์ หน่วยงานต้นสังกัดของผู้ฟ้องคดี เพื่อให้ นำแจ้งต่อผู้ฟ้องคดี และมีผู้รับหนังสือดังกล่าว (๓) วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๕ นำส่งโดยเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไปยังงานเจ้าหน้าที่ เนื่องจากเป็นหน่วยงานที่ผู้ฟ้องคดีต้องมาลงชื่อปฏิบัติงาน และมีผู้รับหนังสือ ดังกล่าว (๔) วันที่ ๙ เมษายน ๒๕๖๕ เวลา ๑๓.๓๑ นาฬิกา ส่งทางอีเมลชื่อ Kanata_tha@nstru.ac.th (๕) วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๕ เวลา ๙.๐๙ นาฬิกา ส่งข้อความ (Message) (๖) วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๕ เวลา ๐๙.๐๕ นาฬิกา ส่งทางแอปพลิเคชันไลน์ แต่ไม่ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีได้เปิดอ่านข้อความ และไฟล์เอกสาร และไม่มีการรับสายทางไลน์ และ (๗) เมื่อวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๕ เวลา ๑๑.๓๗ นาฬิกา และเวลา ๑๑.๔๐ นาฬิกา แจ้งทางโทรศัพท์ของผู้ฟ้องคดี แต่ไม่สามารถติดต่อได้ เนื่องจากปิดเครื่อง (ปรากฏหลักฐานการส่งหนังสือให้ผู้ฟ้องคดีทราบตามเอกสารในสำนวนคดี

ศาลปกครองชั้นต้น อันดับที่ ๒๒/๕๐๒ ถึง ๒๒/๕๑๐) จากข้อเท็จจริงดังกล่าวจึงถือได้ว่า ก่อนที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะมีมติและคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากอำนาจและหน้าที่ในตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ให้โอกาสผู้ฟ้องคดีที่จะได้รับทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเรื่องที่มีการร้องเรียนผู้ฟ้องคดีซึ่งมีการแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงทั้ง ๔ ชุด และมีโอกาสโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตน ตามมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ แล้ว

เมื่อข้อเท็จจริงตามรายงานการประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๖๕ (นัดพิเศษ) วาระลับ ลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๖๕ ประกอบกับรายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริง ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๖๒ ลงวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๖๕ และ ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๕ ของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงทั้ง ๔ ชุด ที่มีการรวบรวมพยานหลักฐาน ได้แก่ พยานเอกสาร พยานบุคคลซึ่งส่วนใหญ่เป็นอาจารย์ บุคลากร และนักศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช พยานวัตถุ และพยานอื่นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องร้องเรียนการปฏิบัติหน้าที่และบริหารงานของผู้ฟ้องคดีขณะดำรงตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชในแต่ละเรื่องแต่ละกรณีแล้ว รับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีมีพฤติการณ์และการกระทำเข้าข่ายเป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียโดยมีพฤติการณ์ไม่เหมาะสม หรือบกพร่องต่อหน้าที่โดยไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ และแบบแผนของทางราชการ หรือหย่อนความสามารถตามมาตรา ๓๐ วรรคสอง (๓) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ ในเรื่องที่มีการสั่งการให้เจ้าหน้าที่เปิดห้องพัสดุศูนย์ฝึกประสบการณ์วิชาชีพเคียงศิริของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โดยไม่จ่ายค่าที่พัก กรณีผู้ฟ้องคดีและแขกของผู้ฟ้องคดีเข้าพัก การอนุมัติให้รองอธิการบดีลาออกโดยไม่ถูกต้อง การประกาศผลการพิจารณาคัดเลือกนักศึกษาเพื่อรับรางวัลพระราชทานระดับอุดมศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๑ โดยมีชอบ การลู่แก่อำนาจของอธิการบดี จัดแถลงการณ์โดยมอบหมายให้ผู้อื่นเป็นผู้รายงานทั้งหมด คำตอบที่ได้ยังไม่มี ความชัดเจน ไม่ชี้แจงในประเด็นข้อสงสัย การหักเงินเดือนข้าราชการเพื่อใช้ในโครงการพิธีรับราชโองการโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมแต่งตั้งอธิการบดี การไม่ต่อสัญญาจ้างบุคลากรโรงเรียนสาธิต ฯ หลังสิ้นสุดสัญญาจ้าง โดยมีชอบ การลาหยุดพักร้อน (ไปต่างประเทศ) โดยไม่ได้รับอนุญาตจากเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา การออกคำสั่งย้ายพนักงานมหาวิทยาลัยและลูกจ้างชั่วคราว และมอบหมายงานข้าราชการ และพนักงานมหาวิทยาลัยโดยไม่เป็นไปตามมาตรฐานกำหนดตำแหน่งและไม่เหมาะสม การออกประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช เรื่อง อัตราค่าละเมิดต่อภาระการรักษาวินัย จราจร พ.ศ. ๒๕๖๑ โดยไม่เปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้เสียมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น และไม่ได้ชี้แจงเหตุผลความจำเป็นในการออกประกาศดังกล่าว การถอดถอนรองอธิการบดีโดยไม่มีเหตุผลกรณีมีพฤติการณ์ลู่แก่อำนาจ ขาดธรรมาภิบาลในการบริหารองค์กร เกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินค่าจ้างให้ห้างหุ้นส่วนจำกัดหาดใหญ่สรรพกิจก่อสร้าง จำนวน ๑๑ งวด การอนุมัติเรียกสำรอกพนักงานราชการแล้วยกเลิก พุดจาตานิเจ้าหน้าที่กับบุคคลอื่นและในที่ประชุม อันเป็นการทำลายขวัญกำลังใจผู้ใต้บังคับบัญชา การยกเลิกการอนุญาตทำแผนปฏิบัติราชการโดยไม่มีเหตุอันสมควร

การแสดงความก้าวร้าวต่อกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิในขณะประชุม และกรณีผู้ฟ้องคดี ถ่ายทอดคลิปวิดีโอผ่านเฟซบุ๊กส่วนตัวส่งผลต่อชื่อเสียงและภาพลักษณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งมีการตรวจสอบคลิปเสียงและแสวงหาข้อเท็จจริงจากพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องแล้วอาจเป็น การกระทำความผิดอาญา ฐานหมิ่นประมาท และพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับ คอมพิวเตอร์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ รวมทั้งกรณีผู้ฟ้องคดีลงนามในสัญญาจ้างดำเนินการเกี่ยวกับ เครือข่ายอินเทอร์เน็ตของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ปรากฏข้อเท็จจริงว่า งานปรับปรุงระบบเครือข่าย อินเทอร์เน็ตไร้สายภายในมหาวิทยาลัย จำนวน ๑ ระบบ และงานจ้างติดตั้งโครงข่ายอินเทอร์เน็ต สำหรับหอพักนักศึกษา จำนวน ๑ ระบบ ไม่ปรากฏอยู่ในแผนปฏิบัติราชการ/จัดทำคำขอ ตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปี แต่ได้มีการดำเนินการจ้างไปก่อน ถือเป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบ กระทรวงการคลัง ว่าด้วยการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐ ข้อ ๑๑ อันเป็น ความผิดตามมาตรา ๓๙ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งจากข้อเท็จจริงดังกล่าวข้างต้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในฐานะผู้ที่มีอำนาจสั่งให้อธิการบดี พ้นจากตำแหน่ง ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีมีเหตุที่จะสั่งให้ผู้ฟ้องคดีออกจากตำแหน่งอธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชได้ ตามมาตรา ๓๐ วรรคสอง (๓) แห่งพระราชบัญญัติ มหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๖๕ (นัดพิเศษ) วาระลับ ลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๖๕ ได้มีมติให้ถอดถอนผู้ฟ้องคดีออกจากตำแหน่ง อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช และมีคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ที่ ๘/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๖๕ ถอดถอนผู้ฟ้องคดีพ้นจากอำนาจและหน้าที่ในตำแหน่ง อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช จึงถือได้ว่าเป็นการใช้ดุลพินิจโดยชอบ มติและคำสั่ง ดังกล่าวของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงชอบด้วยกฎหมาย อุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองฟังขึ้น

เมื่อได้วินิจฉัยแล้วว่า มติและคำสั่งดังกล่าวของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชอบด้วย กฎหมาย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมิได้กระทำความผิดต่อผู้ฟ้องคดี และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งเป็น หน่วยงานต้นสังกัดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงไม่มีหน้าที่ต้องรับผิดชอบต่อผู้ฟ้องคดี ตามมาตรา ๔๒๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ประกอบมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติ ความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ อุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองรับฟังได้

ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีเจตนากลั่นแกล้งผู้ฟ้องคดี อันเป็นการใช้ดุลพินิจโดยมิชอบนั้น เห็นว่า ผู้ฟ้องคดีอ้างแต่เพียงว่าการพิจารณาทางปกครอง ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีอคติไม่มีความเป็นกลาง ไม่เป็นธรรมต่อผู้ฟ้องคดี โดยมีได้แสดงให้เห็น เป็นที่ประจักษ์ว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีการกระทำเช่นนั้นอย่างไร ทั้งในการพิจารณาคดีของศาล ก็ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงที่แสดงให้เห็นว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีเจตนากลั่นแกล้งหรือไม่ให้ความเป็นธรรม แก่ผู้ฟ้องคดีอย่างไร อุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีในส่วนนี้จึงมีอาจรับฟังได้ สำหรับข้ออุทธรณ์อื่น ของคู่กรณีไม่ทำให้ผลของคดีเปลี่ยนแปลงไปจึงไม่จำต้องวินิจฉัย

ด้วยเหตุผลดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๖๕ (นัดพิเศษ) วาระลับ ลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๖๕ ที่มีมติถอดถอนผู้ฟ้องคดีออกจากตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชและเพิกถอนคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ที่ ๘/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๖๕ ที่ถอดถอนผู้ฟ้องคดีพ้นจากอำนาจและหน้าที่ในตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช โดยให้มีผลย้อนหลังไปถึงวันที่มีมติและคำสั่งดังกล่าว และให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ชดใช้เงินจำนวน ๕๐,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๓ ต่อปีของต้นเงินดังกล่าว หรืออัตราดอกเบี้ยใหม่ที่กระทรวงการคลังปรับเปลี่ยนโดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกาซึ่งออกตามความในมาตรา ๗ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละ ๒ ต่อปี นับแต่วันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่ผู้ฟ้องคดี โดยให้ชำระให้แล้วเสร็จภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่คดีถึงที่สุด และให้คืนค่าธรรมเนียมศาลบางส่วนตามส่วนแห่งการชนะคดีให้แก่ผู้ฟ้องคดี ส่วนคำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก นั้น ตุลาการผู้แถลงคดีไม่เห็นพ้องด้วย

๖. โดยสรุป ตุลาการผู้แถลงคดีขอเรียนเสนอความเห็นต่อองค์คณะเพื่อประกอบการพิจารณาพิพากษา โดยเห็นควรพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นยกฟ้อง และให้คืนค่าธรรมเนียมศาลในชั้นอุทธรณ์ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสอง

นางพวงมณี อังสธำพร

ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองชั้นต้นประจำศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการผู้แถลงคดี